

nim discreta & in plurimas fracta particulas, octo mensibus circumfluit infu-
lam, & magis mollibus littori illiſa, ſua attritione ad petras horrendum editio-
num, referentem miserabilem humanæ vocis gemitum & euilatum, quod ſi-
dem facit apud inſipientiores, hominum animas ibi in frigore inormentari. Vtun-
tur incolæ loco panni, qui apud eos non creſcit, piſcibus induratis & in farin-
am contritis, adfertur tamen eis ex maritimis ciuitatibus frumentum, ſed
non ad ſufficiantiam. Comperitur illic ſpiritus ſe exhibentes manifeſtos hu-
manis miniſterijs: præſertim autem ſubmerſorum ſue alio violento caſu eneco-
rum ſpectra ſeſe offerunt congregiſibus notorum, hominum, tam manifeſtè vt tan-
quam viuentes accipiuntur ab ignaris mortis illorum dextra, nec de-
prehenditur error priuſquam ſpectrum diſparet. requirit à no-
tis & amicis, vt demum redeant, dicunt magno
gemitu, ſe petere montem Heclam,
aque ilico euaneſcunt.

ISLANDIA.

Niſula Iſlandiæ quæ per immenſum à cæteris ſecreta, longè ſita eſt in Oce-
ano, vixque à nauigantibus agnoſcitur. In ea æſtius Solſtitio ſole ſig-
num Cancræ tranſeunte nox nulla: brumali ſolſtitio perinde nullus dies.
Nomen habet à glacie, quæ illi ad Boream perpetuò adhæret. Namque
ibi iam incipit mare congelatum. Tam grandis inſula vt populos multos conti-
neat, ſolo pecorum paſtu & nunc capturâ piſcium viuſcantes. Specus habitant ple-
runque, aut ad montium latera in excauatis manuſcullis. Comuni, teſto, vi-
ſu & ſtrata gaudent cum Lumentis. In ſimplicitate ſua vitam agunt, cum ni-
hil amplius quezant, quam quæ natura concedit. Nam & montes habent pro op-
pidis, & fontes pro delicijs. Beata gentis paupertati nemo inuidet, & inde beator
quod Chriſtianiſimum accepit. Sed mercatores Anglici & Dani queſcunt gen-
tem & ſuo eſſe contentam non ſunt. Nam ob piſcuram euehendam, terram
illam frequentantes, cum mercibus omnigenis vicia quoque noſtra inuexerunt.
Nunc enim & fruges aquæ miſcere in potum didicerunt, & ſimplicis vndæ oſe-
runt hauſtum. Nunc aurum & argentum cum noſtris admirantur. Rex Da-
niæ qui & Norvvegiæ, quotannis præſectum immitit genti. Omnia ſerè inter
eos committia ſunt præter vxores. Catulos ſuos atque pueros æquo habent in præ-
cio, niſi quod à pauperioribus facilius impetres filium quàm catulum. Episcopum
ſuum colunt pro Rege, ad cuius nutum reſpicit omnis populus. quicquid ex le-
ge, ex ſcripturis & ex conſuetudine aliarum gentium conſtituit; quàm obſer-
uant. Iam tamen præſectum accipere coguntur à rege. Piſcium tanta eſt copia in
hac inſula, vt ad altitudinem domorum ſub aperto Cælo vendendi exponantur.
Nihil illic viſitant plerunque piſcibus, propter magnam penuriam frumenti,
quod aliunde à maritimis ciuitatibus inferitur, & qui inde magno cum lucro piſ-
ces reportant. Habent Iſlandi pro inſignijs coronatum piſcem. Sunt qui hanc
inſulam planè affirmant eſſe Thülen (ab alijs etiam Thüle ſcribitur) à veteri-
bus multum celebratam. Vergilius quoque initio lib. Georgic. Oſtium
Aug. his verbis alloquens Thales inſulæ meminit: An deus inmentis venias ma-
ris, & tuâ nauæ Numina ſola colant, tibi ſeruiat vltima Thule. Incolæ res me-
ris, & in ſulpunt morabiles maiorum ſuorum, ſuicque temporis celebrant cantibus, & in ſulpunt
ſcopulis atque promontorijs, vt nulla niſi cum naturæ iniuria intercidant apud
poſteritatem. Inſula multa ſua parte eſt montoſa & inculca, qua autem parte eſt
plana, præſtat pluriſimum pabulo tam lato, vt pecus depellatur à paſcuſ, ne ab arui-
na ſuffocetur. Sunt in hac inſula montes elati in celum, quorum vertices per-
petua niuè candent, radices ſempiterno aſtuant igne. primus qui Occidentem
verſus eſt, vocatur Hecla, altera Crucis, tertius Helga, id eſt, ſanctus. Ab He-
cla non longè abſunt fodinæ ſulſuris, penè vnicum incolarum mercimoni-
um & veſtigial eſt. Mercatores enim eo naues onuſtas euehunt. Mons ipſe
cùm ſurit, vt horribilla tonitrua inſonat, proijcit ingentia ſaxa, ſulſur euomit ci-
neribus egeſtis terram tam longè circum circa aperit, vt ad viciniſſimum lapi-
dem coli non poſſit. Qui naturam tanti incendij contemplari cupiunt, & ob id
ad montem propius accedunt, eos vna aliquando vorago viuos abſorbet. Nam
& multæ ſunt, & cineribus ita teſtæ, vt ab ipſis ſibi fatis cauere nemo poſſit. at-
que etiam propè exit ignis qui conſumit aquam ſtuppam autem non combu-
ſit. Is locus à quibusdam putatur eſſe carcer Sordidarum animarum. glacies e-